

foraarfages, samt Udelæggelse eller Beskadigelse af fremmed Eiendom. — Kapitlerne 24—31). — Med Hensyn til de enkelte Kapitler skal man gjøre de nedenstaaende Bemærkninger.

Til niende Kapitel.

(Forbrydelser mod Kongen og Kongehuset).

Under Begrebet om Statsforbrydelser i videre Forstand indbefattes, afsæet fra Forbrydelser imod fremmede Stater og fra Embedsforbrydelser, 4 ifølge deres Væsen ikke lidet forskellige Klasser, nemlig de egentlige Majestætsforbrydelser, der ere rettede mod Kongen eller Kongehusets Medlemmer personlig, Landforræderiet, der er rettet imod Statens udvortes Sikkerhed eller Selvstændighed, Statsforræderiet i indskrænket Forstand eller Forbrydelse imod Statsforfatningen og Forbrydelser imod den offentlige Myndighed og Orden. Man har meent, at det vilde rigtigst at sondre Fremstillingen af de herhenhørende Straffebestemmelser i særskilte Kapitler, hvorved det rette Syn for de, vel beslægtede men dog som sagt i deres Væsen forskellige, Forbrydelsers Natur lettere bevares, og man har navnlig ikke kunnet ansee det for rigtigt at afspilte naturlig sammenhængende Materier ved at udsondre de groveste Tilfælde af hver af de 3 førstnævnte Arter af Statsforbrydelser og samle dem under et dem alle omfattende Begreb om Høiforræderi, som deels ikke tidligere har været kendt i den danske Lovgivning — naar undtages at Ordet nævnes i Grundlovens § 47 (hvorum Mere nedenfor) — deels i sig selv er uheldig dannet og uklart.

Hvad særlig angaaer Forbrydelser mod Kongen og Kongehuset (Udkastets Kap. 9, §§ 70—76), da har man vel med den tidligere Kommission troet at burde indskrænke de særegne strænge og kvalificerede Straffebestemmelser til at angaae Forbrydelser imod Kongen selv og de ham eller Thronen nærmest staaende kongelige Personer, medens D. L.'s 6—4—1

angaaer Forbrydelser imod Kongen, Dronningen og alle deres Børn, jfr. Frd. 27de Sept. 1799 § 4 (Kongen, Dronningen eller de kongelige Prindsfer og Prindsesser); men ifølge den Betragtning, at personlige Fornærmelser mod Kongehusets Medlemmer altid tillige maa siges at indeholde en Tilfidesættelse af den Trefrygt, som skyldes Kongen, bør deslige Fornærmelser dog formeentlig opfattes fra et noget andet Synspunkt og behandles paa en noget anden Maade end lignende Fornærmelser imod private Borgere i Almindelighed. Man har derfor foreslaaet, at Lovens almindelige Straffe for Legemsangreb eller personlige Fornærmelser skulle kunne forhøjes indtil det Dobbelte, naar de udøves imod de kongelige Prindsfer eller Prindsesser (Udkastets § 75), og at disse Forbrydelser efter Omstændighederne skulle være Gjenstand for offentlig Paatale (Udkastets § 76).

— Foruden Kongen og Dronningen bør formeentlig Enkedronningen og Thronfølgeren medtages under de særegne kvalificerede Straffebestemmelser om end med nogen Modification (see Udkastets §§ 70 og 74), hvorimod man ifølge den Forandring, der ved Grundlovsbestemmelsen om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849, af 29de August 1855, § 6, jfr. Kundgjørelsen af 2. Octbr. f. N. i Slutningen, see og Grundlov for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællessamliggønder af 18de Novbr. 1863 § 6, er steet med Hensyn til Grundlovens Bestemmelser i dens §§ 9—15 angaaende Udnævnelsen i visse Tilfælde af en Rigsforstander, ikke har fundet Anledning til særlig at omtale en saadan. Ifølge det Hensyn, der har motiveret Udkastets § 75, synes der fremdeles ikke at være Tøie til at indskrænke Bestemmelsen til de til Thronen arveberettigede Prindsfer, hvorimod den omtalte Bestyttelse formeentlig bør gives alle de kongelige Prindsfer og Prindsesser, det vil sige alle dem, der nedstamme fra Kong Frederik den 3die eller fra den ifølge Thronfølgelov af 31te Juli 1853 Regjeringen tiltraadte Monarch, Hs. Majestæt Kong Christian den Niende, saavel Kognater som Agnater.

Der har i Kommissionen ikke været nogen Tvivl om, at der bør foreskrives Lovens strengeste Straf, Livsstraf, ikke blot for at dræbe